

afsjøne efter de her foretagne Forsøg, ikke, uden at den ved mulige Forandringer gjøres mere umodtagelig for disse flette Driftsforhold, tør anbefales til Benyttelse.

Den kunde forlanges indført strag i alle Dampbrænderier, hvad der ikke vilde være umuligt, og heller ikke kunde siges at stride mod Billighed, men ligesom dette ikke var bestemt i Forslaget af 1871, har man heller ikke kunnet finde det stemmende med den Sæmældighed, hvormed Reformer i det Hele bør gennemføres.

Som i Forslaget af 1871 kunde man ogsaa gaa den fuldstændige Frivilligheds Vej, og beholde de to Beskatningsprinciper sidsordnede, saa at enhver Brændevinsbrænder kunde vælge, og kunde nyanlægge Brænderier, og saadanne Brænderier, der forandres til Dampbrænderier, samt hvor der benyttes andet Materiale end det sædvanlige, skulde beskattes efter Udbytte, men Resultatet heraf vilde blive, at kun Sjørbrænderne, og de Brændevinsbrændere, der menté at faa sig ved det, vilde gaa over til den ny Beskatning, og Afgiften maatte nødvendigvis komme til at spille en Rolle, der sikkert var lidet helbig for Produktionens Udvikling, hvorhos man desuden i en uoverskuelig Fremtid kom til saantidig at have 2 Beskatningssystemer med forskjellige Lovbestemmelser og en forskjellig Kontrol, et Forhold, som kunde berede Banstelsigheder i flere Henseender.

Med nærværende Forslag har man derfor fulgt en Middelvei, idet det, naar de ellers kunne opfylde de stillede Betingelser, overlades til Brændevinsbrænderne selv, hvilken Beskatningsmaade de foretrakke; men saantidig har man sat Fristen herfor til 1ste April 1890. Fra dette Tidspunkt skulde alle Brænderier beskattes efter Udbytte. Herved vil man formentlig kunne tilfredsstille alle Indvendinger, Overgangen vil blive let, da det overlades til Brændevinsbrænderne selv, om de vilde have Maaleren, og den Frist, der gives inden den endelige Gjennemførelse af Udbyttebeskatningen, er saa rigelig, at Driften i det Hele taget uden Gene maa kunne indrette sig paa Forandringen.

Ved Fastkættelsen af en saadan bestemt Grændse for Karrumsbeskatningens Vedvaren har man derhos troet at kunne udelade den tidligere stillede Fordring paa Antagelse af Udbyttebeskatning ved Anvendelse af andet Materiale end det nu brugelige, hvad der i enkelte Tilfælde maa ske kunde medføre en Ubillighed.

Til § 1.

Herunder er optaget en Bemyndigelse for Lovdæsenet til at forviise sig om, at de Destillerapparater, der benyttes af Apothekere og Kemikere samt Destillatører og Sjørfabrikanter, ikke misbruges til Afbrænding af Mæste eller Destillation af spiritusholdige Stoffer. Denne Bestemmelse, der ikke havde sig før, og ogsaa i enkelte Tilfælde er bleven savnet, danner formentlig et naturligt Supplement til Brændevinsbeskatningen.

Til § 5.

Som ovenfor anført blev Afgiften af Brændevinstilvirkningen ved Lovene af 17de Februar 1851 og 28de Mai 1853 sat til 64 β . pr. Ld . af det benyttede Sjøringskars Rumindhold, hvorved der beregnedes en Afgift af 4 β . for hver Pot Brændevin af 8 Graders Styrke efter Spendrups Alkoholometer, idet Gjennemsnitsudbyttet efter Brænderidriftens Standpunkt dengang ansloges at være 16 Potter af det nævnte Brændevin for hver Lpnde Karrum. Denne Afgift blev ved Krigsstatsloven af 5te August 1864 forhøjet med 50 pCt. eller til 1 Rd . pr. Ld Karrum, hvorved der altsaa efter den foreftaaende Beregning skulde ske en Forhøjelse fra 4 β til 6 β pr. Pot Brændevin af 8° Styrke.

Paa Grund af den efterhaanden foregaaende Udvikling af Brændevinstilvirkningen ved en bedre Drift og bedre Redskaber, saavel til Mæstens Bearbejdelse som til dens Afbrænding, har den fastsatte Afgift af 6 β . pr. Pot Brændevin af 8° Styrke imidlertid alt længe i Birteligheden itkun været nominal, idet Gjennemsnitsudbyttet pr. Ld . Karrum jævnt er steget. Ved Lov af 24de Februar 1865 blev derfor ogsaa til Sikkerhed for Statskassen Afgiftsgodtgjørelsen ved Udsjøl af Brændevin nedsat til et Beløb, som forudsatte et Gjennemsnitsudbytte af 20 Potter pr. Ld . Karrum. Men ogsaa dette Gjennemsnitsudbytte maa anses for at være for lazt ansat, idetmindste for vel drevne Brænderiers Vedkommende, og navnlig maa Dampbrænderierens Udbytte efter de forskjellige Forbedringer i Driften, der ere foretagne, sættes ikke lidet høiere, hvad der klart fremgaar af den paa Bilag B. opførte Sammenstilling af de forskjellige Brænderiers Udbytte, og som ogsaa var Grundlaget for den i afvigte Nigsdagsamling vedtagne Redkættelse af Udsjølsgodtgjørelsen. Lovforslaget ansetter Afgiften ved Udbyttebeskatningen til 25 Dre pr. Pot absolut Alkohol, eller i Overgangstiden ved Karrumsbeskatningen til 3 Rr . 28 Dre pr. Ld . Karrum. For det førstnævnte Beløbs Vedkommende har man bibeholdt Afgiften fra Lovforslaget af 1871 — 6 β pr. Pot Spiritus à 50 pCt Eralles — kun er ved Afgiftsansættelsen istedetfor 1 Pot à 50 pCt. sat 1 Pot à 100 pCt., hvilket formentlig er mere korrekt og stemmende med Beskatningens Karakter, samt desuden letter Aflesningen paa Apparatet. Derimod har det været nødvendigt at foretage en Forhøjelse af den i nævnte Forslag optagne Afgift af Brænderier, der beskattes efter Karrum, fordi der, saafremt man nu som i 1871 gif ud fra et Gjennemsnitsudbytte af 24 Potter, vilde kunne ventes et Tab for Statskassen, og desuden stables en Uliged mellem de Brænderier, der beskattes efter Udbytte, og de, der beskattes efter Karrum, der maatte virke som Præmie for den nuværende Beskatning. Som Følge heraf er man gaaet ud fra et Ud-